

φειται ἡ οἰονεὶ περιστρεφόμενος περὶ τίνα προσπαθῶ νὰ πλησιάσω μὲ σκοπὸν νὰ τὸν καταφέρω συνήθως πρὸς οὐνομικὴν ἐξ αὐτοῦ ὠφέλειαν). Τὸν φέροντον βόρδα (τὸν ναῦ) Κίτ. Μάν. Τὰ φέροντα βόλτα (ἐνν. τὰ λόγια, δηλ. ἐκφάζομαι διὰ περιστροφῶν καὶ ὅχι ἀπροκαλύπτως καὶ σφῶς). Τὰ φέροντα βόλτα (ἐνν. τὰ πράγματα, δηλ. ἐξοικομῶ τὰ ἔξοδα τῆς ζωῆς) κοιν. Τὸν φέροντον βόλτα (ἐνν. τὸ πρᾶγμα, δηλ. ἀνακυκλῶ ἐν τῇ σκέψει μου, τὸ διαλογομαι) Στερελλ. (Αἴτωλ.) **2)** Περιφορά, περίπατος (ευπονοούμενης συνήθως τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀφετηρίας) κοιν. καὶ Πόντ. (Άμισ. Τραπ.): Κάνω βόλτα. Κάνω τὴν βόλτα μου. Κάνω βόλτες. Κάνε μὲ βόλτα δὲ ἐκεῖ νὰ δῆς τὶ γίνεται. Φέροντα βόλτες 'ς τὸ σπίτι - 'ς τὸ χωρό - ἀλάρω κάτω κττ. κοιν. Βόρτες μοῦ κλώθει 'ς τὴν βόρτα 'Απύρανθ. Κόβγει βότ-τες Χίος Κρούνω βόλταν Τραπ. Χιτπῶ βόλταν 'Αμισ. || "Ἀσμ.

Báρ' τὸ μάνταλο 'ς τὴν πόρτα
κ' ἔβγα ξέν-ροιαστη 'ς τὴν πόρτα

Μεγίστ.

Καράβι πεντακούβερτο ἥβγε νὰ φέρῃ βόρτα,
τὴν ἄγκουρά του ἔρωιξεν εἰς τοῦ πασᾶ τὴν πόρτα
Νίσυρ.

Νὰ κάμω κύκλῳ 'ς τὸ βουνό, βόλτα 'ς τὴν μαδάρα Κρήτ. Συνών. ἀναγνούσιδα **1 δ**, ἀπογνούσιδα **2**, γῦρος. **β)** Ἐπιφρηματ., κατὰ περιφορὰν οἰονεὶ περιστροφῆς κοιν.: Φρ. Παίρων βόλτα τὰ σπίτια - τὰ χωράφια - τοὺς ἐκκλησίες κττ. (περιέρχομαι αὐτὰ κατὰ σειράν). **3)** Καμπή, στροφὴ ὁδοῦ κοιν.: Ἀνήφορος - δρόμος - κατήφορος μὲ βόλτες κοιν. Τὸν ἀπάδηξα 'ς τὴν βόλτα τοῦ δρόμου Κρήτ. || Φρ. Παίρων τὴν βόλτα (πορεύομαι οὐχὶ τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, ἀλλὰ τὴν κυκλικὴν) κοιν. Συνών. ἀπογνούσιδα **1 β**. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βόλτα Εῦβ. Βόλτες Σῦρ. Βόλτες Σαμοθρ. Βόλτες Κρήτ. (Βιάνν.) Βότ-τα Ρόδ. Βότ-τες Χίος Μεγάλη Βόλτα Κύθηρ. Πρ. ἀναγνούσιδα **1**, ἀγάγνος (**Ι** 1, ἀπογύρι 1, ἀπογνούσιδα 1, ἀπογύρισμα 1, ἀπόγνος 1. **β)** Λοξοδρομία πλοίου πλαγιάζοντος πρὸς τὸν ἀντιθέτως πνέοντα ἄνεμον σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ.): Τὸ καῖπι κάνει βόλτες - ταξιδεύει μὲ βόλτες σύνηθ.

γ) Ἐπιφρηματ., κατὰ πορείαν λοξοδρομικῆν, ὅχι εὐθεῖαν "Ανδρ.: Τὸ καῖπι πάει βόλτα. **4)** Η σπείρωσις τοῦ κοχλίου κοιν.: Ἀροίγω - κόβω βόλτες. Βόλτα βαθειὰ - ωρχή. Φαγώθηκαν οἱ βόλτες τῆς βίδας. **5)** Εἶδος πτυχῆς τοῦ γυναικείου ἐνδύματος Σκῦρ.: Ἐρχονται ἵσα οἱ βόττες. **6)** Ἀνθος προσαρμοζόμενον ὡς κόσμημα εἰς τὸ ἄφτι ἡ τὸ στήθος ἡ τὴν ζώνην (ἡ λ. παλαιότερον θάξηλων κόσμημα ἔχον βόλτας, δηλ. σπειροειδές) Σκῦρ.: Βάζω βόττα 'ς τὸ 'φτί. || "Ἀσμ.

Βόττες λογιοῦν τῶντε λογιοῦν τὴν μέση σου ζωσμένη (λογιοῦν τῶντε λογιοῦν = λογιῶν λογιῶν).

Βάλε βόττα μελικάδι | νὰ σὲ ποῦντε παλληκάδι (μελικάδι = νάρκισσος). **7)** Ἀψίς, τόξον γενικῶς, ίδια δὲ τὸ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν οἰκοδομῆς ὑποβαστάζον τὴν δοφήν τόξον 'Ιων. (Κρήν.) Κέρκ. Κεφαλλ. Κύθηρ. Κύπρ. Νάξ. ("Ανω Ποταμ. 'Απύρανθ. Βόθρ. Δαμαλ. Δαμαρ. Κορων. Μον.) Σέριφ. Σίφν. Τῆν.: Τὸν εἶδα ποῦ περνοῦσε κάτω ἀπὸ τὰ βόρτα Κέρκ. Τὸ μαγερειὸν ἔχει μέσα βόρτο 'Απύρανθ. Γεφύρων μὲ βότ-ταν Κύπρ. **β)** Θόλος οἰκοδομῆς Κύπρ. Νάξ. (Βόθρ.) Σίφν. Χίος κ. ἀ.-Λεξ. Βλαστ. 320: "Ἀσμ.

Μεῖν ἐκκληδάν ἐφτάτρουν-λ-λην 'πουπάρω μὲ τὴν βότ-ταν Κύπρ. **γ)** Κοίλωμα τοξοειδές εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκίας συνήθως ὑπερθεν τῆς θύρας ἡ παραθύρου χρη-

σιμοποιούμενον πρὸς φύλαξιν ἄρτου ἡ ἄλλου πράγματος "Ανδρ. 'Ικαρ. Μύκ. Σίφν. Σῦρ. Τῆν. **δ)** Σανίς κρεμαμένη μὲ δύο σχοινία ἐκ τῆς δροφῆς πρὸς ἀπόθεσιν ἄρτου Μύκ. κ. ἀ. **ε)** Θολωτὴ οἰκοδομὴ Κύπρ. Χίος κ. ἀ.: "Ἀσμ.

"Ἐπήσαιν 'ς τὴν βότ-ταν τους τὴν τδενονρκοχτισμέτην Κύπρ. **β)** Ἐξοχικὴ λιθόκτιστος καλύβη Λευκ. Χίος (Χαλκ.) κ. ἀ. **γ)** Ἀλιευτικὸν δργανον συνιστάμενον ἐκ μακροῦ στερεοῦ νήματος φέροντος ἐν μόνον ἄγκιστρον, δι' οὐ ἀλιεύονται εὐμεγέθεις ιχθύες Θράκ. ("Αδριανούπ.) Κωνπλ. Μακεδ. (Καστορ.) Πόντ. (Άμισ.) κ. ἀ.-Λεξ. Περιδ. Πρω. Δημητρ. **ιο)** Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν σμυριδωρύχων, δώδεκα σωροὶ σμύριδος Νάξ. (Βόθρ.).

βολτάργυ τό, ὡς δρός ναυτικὸς πολλαχ.

'Εκ τοῦ 'Ιταλ. voltaggio.

Αναστροφὴ τοῦ πλοίου ὥστε τὰ ίστια νὰ κολποῦνται ἀντιθέτως.

βολτάρι τό, ἀμάρτ. βουλτάρ' Στερελλ. (Αἴτωλ.)

'Εκ τοῦ ούσ. βόλτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρι.

Σιδηροῦν δργανον βοηθητικὸν τοῦ κατασκευάζοντος βίδας.

βολταρίσκω ἀμάρτ. βοτ-ταρίσκω Κύπρ.

'Εκ τοῦ βολτάρω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίσκω.

Τριγυρίζω τινά, προσπαθῶ νὰ πλησιάσω καὶ νὰ προσοικειωθῶ τινά: 'Εβορτ-τάρισκέν την κάμποσον τδαιρόν, ἀμ-μὰ 'ἐρ τοῦ τὴν ἐδῶσαν. Πβ. βολτάρω, βολτετζάρω.

βολτάρω σύνηθ. βουλτάρον βόρ. ίδιώμ. βολτάρω Κρήτ. βολτεάρω Κρήτ. βουλετάρω Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) βολτέργω πολλαχ. βουλετέρων Λέσβ. (Πάμφιλ.) βολτέργων Κρήτ. βορτάρω Ζάχ. Κύπρ. Νάξ. ("Ανω Ποταμ. Βόθρ. Κινίδ.) Σέριφ. βορτζάρω Μεγίστ. βορτέργων Κύθηρ. Νάξ. (Βόθρ.) βουττάρω Σάμ. βολταρίζω Παξ. κ.ἀ. βορταρίζω Σέριφ. βοτ-ταρίζω Χίος βονρούραν Μακεδ. (Βέρ.)

'Εκ τοῦ 'Ιταλ. voltare. Οἱ τύπ. βολιτζάρω καὶ βορτζάρω κατ' ἐπίδρασιν τοῦ βολτετζάρω.

Α) Κυριολ. **Ι)** Κάμνω στροφὴν, στρέφομαι Ζάχ. Κρήτ. κ. ἀ.: "Ἀσμ.

Καὶ ξανακρούει τ' ἄλλη μὰ δγὰ νὰ βολτάρη
καὶ καταφτάνον δορ ἐκειά, κρῆμας 'ς τὸ παλληκάρι
Κρήτ.

Τὸ φεγάρι κάνει βόρτα | τοῦτη τσαγάραινας τὴν δόρτα
καὶ ἀ γνρόση καὶ βορτάρη, | τὴν τσαγάραινα θὰ πάρῃ

Ζάχ. **β)** Πηγαίνω οὐχὶ κατ' εὐθεῖαν, ἀλλὰ μὲ στροφὰς Κρήτ. Κύπρ. Μακεδ. (Βέρ.) Νάξ. (Βόθρ. Γαλανᾶδ.) κ.ἀ.: Βορτάρει νὰ προφτάῃ τὸ ζῷ Βόθρ. || "Ἀσμ.

Κε ἀπῆς ἐκατεβήκανε κάτω 'ς τὸ περιγάλι,
καράβι ἐβολίταρε δγὰ νὰ τσοὶ βαρκάρη

Κρήτ. **2)** Περιέρχομαι τίνα ἡ τι κύκλω Κύπρ. Κύθηρ. Νάξ. (Βόθρ.) Σέριφ.: Βορτάρω τὸ νηοὶ Σέριφ. Πήραμε
ἄπαντα καὶ τοὺς βορτάραμε Βόθρ. Βορτέργων τὸ χωράφι (πηγαίνω ἀπὸ τὸ ἔνα ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο ἐνεργῶν τὸν θερισμὸν) Κύθηρ. **β)** Περιφέρω τινὰ κύκλω Νάξ. (Βόθρ.)

γ) Περιστρέφω, περιελίσσω τι, οίον σχοινίον Σύμ. κ.ἀ. **3)** Περιέρχομαι, περιφέρομαι, περιδιαβάζω πολλαχ.: Τῆς ἀρέσει νὰ βολτάρη ὅλη τὴν ὥρα. Πάμε νὰ βολτάρωμε λιγάκι. Τὰ καίκια βολτάρουν.

Β) Μεταφ. **Ι)** Διαφεύγω, ἐκφεύγω, ἐξολισθαίνω Νάξ. ("Ανω Ποταμ. Βόθρ. Κινίδ.): "Ολο καὶ μοῦ βορ-

τάρεις. **β)** Φεύγω, ἔξαφανίζομαι Νάξ. ('Απύρανθ.): Φρ. Θὰ βορτάρῃ ὁ νοῦς μου (θὰ τρελλαθῶ). **γ)** Ἀποχωρῶ, ὑποχωρῶ, ἐπὶ δημοπρασίας Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) **2)** Ἀναλαμβάνω ἀπὸ ἀσθένειαν, ἀναρρωνύω Πελοπν. (Βυτίν.) κ. ἄ. **3)** Ἐξοικονομῶ τὰ ἔξοδά μου Στερελλ. (Αἰτωλ.): Τὰ βουλτάρου ἔτσ' κ' ἔτσ'. Πῶς νὰ τὰ βουλτάρου μὴ τ' ἀκρίβεια; **4)** Ἐνεργῶ τι διὰ περιστροφῶν, παρελκώ Σίφν.: Τὸ βορτάρει καὶ τὸ βορτάρει ὁ δεῖνα.

Πβ. βολταρίσκω, βολτετζάρω.

βολτᾶς ὁ, ἀμάρτ. Θηλ. βολτοῦ Νίσυρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. βόλτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ᾶς. Θηλ., γυνὴ ἀεικίνητος καὶ πολυπράγμων.

βολτατζῆς ὁ, Λεξ. Βλαστ. 309 Δημητρ. βόλτα-τζῆς ΑΜαμμέλ. Θαλασσιν. 49.

'Εκ τοῦ οὐσ. βόλτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-τζῆς.

'Ο ἀλιεύων διὰ τῆς ὁρμῆς βόλτα.

βολτᾶτος ἐπίθ. ἀμάρτ. βορτᾶτος Κάρπ.

'Εκ τοῦ οὐσ. βόλτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ᾶτος.

'Ο ἔχων σχῆμα βόλτας (πβ. σημ. 7), κυρτός.

βολτετζάρω Ἰθάκ. Κεφαλλ.—Λεξ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. βολτετζάρου Σκῦρ. βολτατζάρω Ἀθῆν. Ἀνδρ. Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) Θράκ. (Μάδυτ.) Πελοπν. Ἀργολ. Ἀρχαδ.) κ. ἄ.—ΑΜαμμέλ. Σχοποὶ 73 Θαλασσιν. 51 καὶ ἐν Ἀνθολ. Η'Αποστολίδ. 225—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ. Δημητρ. βολτατζάρου Τσακων. βουλτατζάρου Θεσσ. (Ζαγορ.) βολτατζάρω Μύκ. βολτατζέρω Βιθυν. βουλτατζέρου Λυκ. (Λιβύσσ.) βολτετζαρίζω ΝΣαντοριν. Ἀγγελορ. 5 βολτατζαρίζω Σκίαθ. βορτετζάρω Κέρκ. βορτετζάρω Νάξ. (Τσικαλαρ.) βορδατσάρου Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) βορτατζάρω Κάσ. βορτατζέρω Κάσ. βορτατζέρω Μεγίστ. βοτ-τατζέρω Σύμ.

'Εκ τοῦ Ἰταλ. *voltaggiare*.

1) Προχωρῶ οὐχὶ κατ' εὐθεῖαν, ἀλλὰ μὲ στροφάς, λοξοδρομῶ, ίδιᾳ ἐπὶ πλοίων ἐνθ' ἄν.: Τὸ καίκι βολτατζάρει Λεξ. Δημητρ. Τὸ καράβι βολτατζάρει ΑΜαμμέλ. ἐν Ἀνθολ. Η'Αποστολίδ. ἐνθ' ἄν. **2)** Κάμνω περιφοράν, περιδιαβάζω, περιφέρομαι, περιπατῶ Θράκ. (Μάδυτ.) Ἰθάκ. Κάσ. Κεφαλλ. Μεγίστ. Μύκ. Νάξ. (Τσικαλαρ.) Πε-Πελοπν. (Ἀργολ. Ἀρχαδ. Κίτ. Μαν.) Σύμ. Τσακων. κ.ἄ.—ΑΜαμμέλ. Σχοποὶ 73 — Λεξ. Περίδ. Μπριγκ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ.: "Ἄσμ."

Βίφα νὰ βιράδουμε | καὶ νὰ βολτετζάρουμε
Ίθάκ.

'Ο νοῦς μου πέρι ἐμίκρυνε ὥσα δουκκὶ πιπέρι
καὶ ὅπου καὶ ἄν πάγις καὶ σταθῆς, μαζί σου βορτατζέρει
Κάσ. **3)** Μεταφ. μεταβάλλομαι Ἀθῆν. κ.ἄ.: Σάμπως
τὰ πράματα βολτατζάρουν.

Πβ. βολταρίσκω, βολτάρω.

βολτὶ τό, Τήν. Τσακων. βοτ-τίν Χίος.

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. βόλτα, παρ' ὁ καὶ βότ-τα.

1) Βολτίτσα, ὁ ἴδ., Τσακων.: Ἐμποτζερε τὸ βολτὶ^{ττί} (έκαμες τὴ βολτούλλα σου). **2)** Μικρὸς θόλος Χίος.

β) Θολωτὸν οἰκοδόμημα Χίος. 'Η λ. καὶ ώς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βολτὶ Πελοπν. (Μάν.) Βοτ-τγὰ Χίος. **3)** Τὸ στόμιον τοῦ φούρνου Τήν.

βολτίτσα ἡ, σύνηθ. βολτίτσα Κρήτ. βορτίτσα Μεγίστ. κ.ἄ.

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. βόλτα διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ίτσα.

'Ολίγης διαρκείας περίπατος, μικρὰ διαδρομὴ ἐνθ' ἄν.: "Ἐκανα μὲ βολτίτσα. || Φρ. "Όλο βολτίτσες κάνει (ἐπὶ τοῦ ἀργοσχόλου). Συνών. βολτὶ 1, βολτούλλα.

βολτογύρης ἐπίθ. ἀμάρτ. βορτούρης Νάξ.

'Εκ τοῦ οὐσ. βόλτα καὶ τοῦ φ. γυρίζω.

'Ο συνηθίζων νὰ περιφέρεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

βολτογύρι τό, Ἰκαρ.

'Εκ τοῦ ἀμαρτ. φ. βολτογυρίζω ἡ ἐκ τοῦ οὐσ. βόλτα καὶ τοῦ φ. γυρίζω.

Περιφορά, περιδιάβασμα, περίπατος: "Ολημερίς βολ-
τογύρι" σ τοὺς ἀκροθαλασσές.

βολτοκατεχάρις ἐπίθ. ἀμάρτ. ορτοκατεχάρις Κάρπ.

'Εκ τοῦ οὐσ. βόλτα καὶ τοῦ ἐπίθ. κατεχάρις.

'Ο γνωρίζων νὰ ἐκφεύγῃ μὲ λοξοδρομίας: "Ἄσμ.

"Η Φτέρ" ἀγρίμη κυνηγὴ κ' ἡ Γερακὴ περδίκη
καὶ ὁ Φλόρος γεροντολάὸν καὶ ορτοκατεχάρι.

βολτοκόβω ἀμάρτ. βορτοκόβγω Αστυπ.

'Εκ τοῦ οὐσ. βόλτα καὶ τοῦ φ. κόβω.

Κόβω βόλτες, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ: "Κεῖ ποῦ
βορτόκοβγε τὸ κοντάκι πάνω σ τὸ ωφάκι (ἐκ πα-
φαμυθ.) Συνών. βολτοφέρνω.

βολτόξυλο τό, ἀμάρτ. βορτόξυλο Σίφν.

'Εκ τῶν οὐσ. βόλτα καὶ ξύλο.

Ξύλον κατάλληλον διὰ κατασκευὴν θόλου.

βολτόπετρα ἡ, ἀμάρτ. βορτόπετρα Σίφν.

'Εκ τῶν οὐσ. βόλτα καὶ πέτρα.

Λίθος κατάλληλος πρὸς κατασκευὴν θόλου.

βολτούλλα ἡ, σύνηθ.

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. βόλτα διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ούλλα.

Βολτίτσα, ὁ ἴδ.

βολτοφέρνω Ικαρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. βόλτα καὶ τοῦ φ. φέρνω.

Φέρω, ἦτοι κάμνω βόλτες, περιφέρομαι. Συνών.
βολτοκόβω.

-βολῶ κατάλ. παραγωγικὴ σύνηθ. βουλῶ βόρ. ίδιωμ.

'Εκ παλαιῶν παρασυνθέτων ρημάτων ληγόντων εἰς
-βολῶ ἀπεχωρίσθη τὸ -βολῶ ὡς ίδια παραγωγικὴ κα-
τάληξις. Ίδ. ΓΧατζίδ. ἐν Ἀθηνῷ 22 (1910) 243 κέξ.

Δι' αὐτῆς σχηματίζονται ρήματα ἐκφράζοντα θαμσι-
κὴν ἡ ἐπιτατικὴν ἐνέργειαν ἡ πρᾶξιν **1)** Ἐξ ὀνομά-
των, οἷον: ἀσπρος - ἀσπροβολῶ, μόσχος - μοσκοβολῶ, πέ-
τρα - πετροβολῶ, χαλάζι - χαλαζοβολῶ κττ. **2)** Ἐκ ρη-
μάτων, οἷον: ἀστράφτω - ἀστραφτωβολῶ, ἄφτω - ἄφτω-
βολῶ, ξερνῶ - ξερνωβολῶ κττ.

βολῶ σύνηθ. βουλῶ βόρ. ίδιωμ. βουλίζου Θάσ.
Μέσ. βολειοῦμαι Θήρ. Κάλυμν. Νάξ. ('Απύρανθ.) βο-
λειῶμαι Κάλυμν. βουλειοῦμι Ηπ. γ' ἐνικ. πρόσ. βο-
οῦντα ἔρι Τσακων.

Τὸ μεσν. βολῶ, ὁ ἐκ τοῦ μεταγγ. εὐβολῶ. Ίδ. ΓΧα-
τζίδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 3 (1906/7) 95. Περὶ τοῦ
μέσ. βολειοῦμαι πβ. ΓΧατζίδ. ἐνθ' ἄν. 4 (1907/8) 87 κέξ.

3) Ἐνεργ. καὶ μέσ. παρέχω εὐκολίαν, εὐχέρειαν, ελ-